

Cine este Isus? (Wer ist Jesus?)

20. 06. 1964
Topeka, Kansas - SUA
W. M. Branham

În ceea ce mă privește, am avut până acum o masă sărbătorească cu acest mic dejun. De obicei se primește mâncare rece, pâine cu unt și cu jeleu. Nu demult am fost la Phoenix, și acolo m-au servit cu plăcinte noi în sud le spunem „Flapjacks“ fără sirop, încât a trebuit să-mi pun zahăr. Însă aici ne-a mers bine. Asta nu numai în cele firești, ci și în cele spirituale.

Eu sunt atât de bucuros pentru mărturia acestui frate. Într-o dimineață am fost chemat la patul lui. Mi se spusese că se întâmplase ceva. Vreau să spun că el făcea parte din primii oameni care voiau să finanțeze aceste adunări. Desigur că Satana a vrut să se răzbune pe acest bărbat al lui Dumnezeu. Dar aici vedem cum lucrează Dumnezeu; El pregătește o întorsătură încât și din aceasta se produce o mărturie puternică astfel ca El să-și arate puterea Sa. Pentru cei ce-L iubesc, El întoarce totul spre binele lor. Noi suntem bucuroși pentru auzirea acestei mărturii, frate.

Este cu adevărat o prioritate pentru mine să fiu împreună cu voi în acest oraș. Eu nici nu pot să mă exprim cât simt de mult. Noi nu am avut mase de oameni cum a fost cazul câteodată, dar se pare că Dumnezeu este pe cale să facă ceva. Ceva se pregătește, iar oamenii sunt îndreptați înspre aceasta, ei sunt aduși acolo unde trebuie să fie. Este bine să-i întâlnești pe acești păstori buni.

Pentru mine este o prioritate să pot vorbi comercianților creștini. Eu știu că gruparea de aici mai este tânără. Este încă foarte mică și, așa după cum a spus fratele aici, ei au nevoie de oameni.

Eu am reprezentat multe organizații mari ale Evangheliei pline în toată lumea, și totuși eu nu fac parte din niciuna, ci numai din grupul comercianților care nu reprezintă nici o organizație anumită. Ei sunt interconfesionali. Ei nu apără altceva decât Evanghelia plină. Noi suntem bucuroși pentru aceasta.

Dacă voi, oamenii din acest oraș, credeți că eu vă spun adevărul, atunci a sosit timpul în care se adună comercianții creștini pentru a avea o legătură frățească în Cuvânt. În timpul acesta minunat în care se vorbește sâmbătă dimineața, veți învăța mult unii de la alții.

Pe președintele internațional, fratele Shakarian, l-am cunoscut deja acum câțiva ani. Mulți dintre voi știu lucrul acesta. Pe masă se afla un teanc de telegrame. În timp ce le citeam, am găsit și numele unei femei, Shakarian, care se afla pe patul de moarte, bolnavă de cancer. Într-un fel, Domnul m-a călăuzit la ea. Astfel am făcut cunoștință cu familia Shakarian, după ce femeia a fost vindecată. După această lucrare, un medic grec, pe nume Theodore Palouveas, s-a botezat. El era doctorul ei.

El a zis: „Ideea pe care îi zidiți pe oameni, este o închipuire falsă.“ El a zis: „Femeia zace pe pat și va muri.“

Când am vrut să intru în casă, el mi-a spus: „Dacă intrați în casă, fiți vă rog liniștiți, pentru că femeia este bolnavă de moarte. Ea zace acolo; i s-au tăiat ambii sâni și este umflată.“ El a zis: „Ea moare. Nu puteți schimba nimic în aceasta.“ Eu l-am ascultat un timp. El a mai spus: „Fiți liniștiți și nu vă rugați prea tare. Spuneți-vă numai rugăciunea și ieșiți din nou afară.“

Eu am răspuns: „Desigur.“

Apoi am intrat. Eu eram sigur că nu voi asculta de indicațiile lui și am urcat scările. Eu cred că-mi aduc aminte corect de toate. Florence era atunci o domnișoară tânără ca și Rose, și toate se rugau. Mama ei se afla în comă de două zile și era umflată foarte tare.

Eu m-am pus pe genunchi să mă rog. Când am făcut lucrul acesta, a venit îngerul Domnului lângă pat și a zis: „În trei zile, femeia se va putea ridica din nou.“

Apoi m-am întors, am ieșit afară și ele m-au urmat. Eu am zis: „Aceasta este în Numele Domnului: ea se va ridica.“ Apoi ele au început să plângă tare.

Deja venise doctorul Palouveas și a vrut să mă scoată din casă. El a zis: „O astfel de idee! Trezește în acești oameni speranțe false! Femeia va muri.“

Eu am răspuns: „Văzut statistic, da. Dar conform Cuvântului Domnului, nu.“ Eu am zis: „Ea va rămâne în viață.“

El a spus: „Prostii! Dumneavoastră ar trebui să părăsiți această clădire.“

Apoi a venit fratele Shakarian și a zis: „O clipă, vă rog! Noi te-am chemat pentru că ești doctorul nostru și noi te prețuim. Dar noi l-am chemat și pe fratele Branham. Tu nu ne-ai mai dat nici o speranță; el ne-a dat.“

Eu i-am spus: „Știți ce voi face? Dacă ea nu se ridică în timp de trei zile, eu îmi voi pune o tăblie pe spatele meu cu inscripția «Prooroc fals» și mergem amândoi la Los Angeles. Dumneavoastră vă așezați în mașină și circulați pe stradă claxonând și arătând înspre mine. Dar dacă se ridică, atunci trebuie să mă lăsați să vă pun eu o tăblie pe spate cu inscripția «șarlatan», să intru în mașina dumneavoastră și să claxonez.“ El nu a vrut. Mai târziu el a fost botezat și i-a slujit Domnului până ce a fost luat sus.

Astfel am făcut cunoștință cu familia Shakarian. Mai târziu i-am ajutat să formeze primul lor grup. În toată țara și în toată lumea eu am ajutat la aceste locuri de întâlnire. Ei sunt niște oameni foarte cumsecade.

Eu vreau să spun că vă lipsește ceva dacă legătura voastră nu se întărește aici, pentru că depinde mult de legătura frățască. Noi trebuie să ne adunăm, ne spune Biblia, acum când vedem că sfârșitul se apropie, noi să nu evităm întâlnirile noastre. Asta nu-i va întări numai pe ei, ci și pe voi. Iar tăria voastră va fi comunitatea. Comercianții creștini ai Evangheliei pline nu sunt o organizație pe lângă care te poți pune zicând: „Aceasta este gruparea noastră.“ Aici este loc pentru toți credincioșii, ca ei să se întâlnească. Aici se formează o comunitate unită Biserica însăși, credincioșii duhovnicești. Eu cred că ar fi ceva minunat dacă ați face acest lucru. Poate vi se pare ceva mediocru.

Dar eu nu cred că se aude ca o batjocură. Nu demult un bărbat m-a întrebat într-o adunare: „Spune odată, tu ești un predicator?“

Eu am răspuns: „Este adevărat așa, pe jumătate.“ Eu mă tem puțin să le spun oamenilor Evangheliei pline ceva despre predicatori.

Voi știți, că tatăl meu învăța călăria. El a călărit mulți cai. Voi știți că băieții vor să fie ca tatăl lor. Ca băiat și eu mă gândeam să devin odată călăreț. Când mergea tata la arat, îl însoțeam întotdeauna. După aceea aveam voie să duc calul la apă. Troaca era dintr-un copac scobit.

Câți dintre voi au văzut deja așa ceva? Din care parte din Kentucky veniți? Câți dintre voi au dormit pe un sac de paie? Oh, atunci pot să-mi dau haina și cravata jos pentru că aici sunt într-adevăr acasă. Aceasta este regiunea mea.

Eu obișnuiam să merg acolo. Tatăl meu avea o șa. După ce îl vedeam că era departe, luam calul cel bătrân pentru arat și îi chemam pe

frații mei să se așeze pe gard. Eu sunt cel mai în vârstă dintre cei nouă frați. Eu am adunat un pumn de scaieți, i-am pus sub șă, am tras bine cureaua și m-am urcat sus. Calul cel bătrân era așa de obosit, încât nici nu putea să-și mai ridice picioarele, dar el a sărit încolo și înapoi pentru că scaieții îl înțepau. Eu trăsesem bine centura. Eu mi-am luat pălăria de pe cap și îmi închipuiam că sunt un cowboy adevărat. Aceasta venea din cauză că am citit prea multe istorioare despre această meserie. Eu mă prezentasem fraților mei ca un cowboy adevărat, o credeam și eu.

Când am fost aproape la vârsta de optsprezece ani, am plecat de acasă și m-am dus în Arizona. Eu eram sigur că ei vor avea nevoie de mine să călăresc caii. Ei aveau nevoie de mine, deci trebuia să plec de acasă. Eu eram încă minor, totuși am plecat și am ajuns în timp ce era rodeo în Phoenix. Eu m-am uitat la animale pentru ca să decid pe care să-l călăresc. Caii pe care ceilalți nu-i puteau călări, aveau o șă argintie. Chiar pe aceștia vroiam să-i călăresc.

Eu nu eram prea mare, am fost întotdeauna cam mic, însă voiam să-mi fac rost de pantaloni de piele. Eu știam că tatăl meu purtase astfel de pantaloni. Pe timpul acela el însă nu-i mai avea. Deci trebuia să-mi cumpăr o pereche. Eu văzusem deja o pereche frumoasă care avea o etichetă pe care scria: „Arizona“. În afară de aceasta mai erau desene cu tauri și astfel de lucruri. Eu mă gândeam: „O, asta o să-mi șadă bine.“ Așa cum sunt de fapt băieții! Când i-am probat, pantalonii erau prea lungi cu o jumătate de metru și erau pe podea. Eu eram ca una din găinile pitice cu pene lungi. Eu mă gândeam: „Asta nu merge“ și mi-am cumpărat o pereche de blugi.

Eu am vrut să câștig câțiva dolari. Deci m-am dus la cai și m-am uitat bine la ei. Animalele erau așa de neliniștite încât nu voiau să mănânce nici fân din iesle. Eu mă gândeam: „Oh!“

Apoi a fost scos afară primul cal. Este neobișnuit că povestesc astăzi despre aceasta; eu nu m-am mai gândit până azi la acea zi. Primul cal care urma să fie călărit în după amiaza aceea la concurs se numea „Kansas Outlaw“. Venea din Kansas, era mare și frumos, însă împotrivor. Un călăreț renumit urma să-l călărească.

Eu m-am dus la ceilalți călăreți și m-am așezat pe gard. Ei aveau pălăriile puse pe o parte a capului. Eu mă gândeam: „Eu arăt ca un călăreț adevărat“, și îi priveam.

Apoi a ieșit acel bărbat. El era decorat în tot felul. Când el a ieșit cu calul din țarc, acesta a făcut două sau trei întorsături și s-a cabrat. Calul

mergea deja într-o direcție și el zburase în alta. Ajutoarele au prins calul, iar salvarea l-a dus pe călărețul căruia îi curgea sânge din urechi. Calul care mai fugea pe acolo a fost prins de ajutoare.

Vorbitorul umbla și striga: „Eu dau o sută de dolari celui care rezistă zece secunde.“ El umbla pe acolo și apoi a venit în direcția mea, m-a privit și a întrebat: „Ești călăreț?”

Eu am răspuns: „Nu.“ Foarte repede mă răzgândisem. Eu nu eram călăreț.

Pe vremea când eram ordinar la Missionary Baptist Church purtam Biblia mea așa sub braț. Eu am primit documentul meu, acum eram un apărător a credinței și am crezut că asta este totul. Eu mă consideram un predicator.

Într-o zi am fost în St. Louis unde a fost vindecată fiica lui Daugherty. Eu mă consideram un predicator. Acolo am ajuns într-o comunitate penticostală. Unii dintre voi îl cunosc poate pe Robert Daugherty. Pe el l-am auzit acolo predicând. Acest bărbat a predicat astfel încât se lăsa în genunchi, devenea vânat la față, se punea jos și iar se ridica, apoi se lupta după aer. Și totuși îl puteai auzi predicând la o distanță de două străzi. Eu nu pot nici să mă gândesc așa de repede în felul meu încet de la bapțiști. Dacă de atunci înapoi mă întrebă cineva: „Ești un predicator?“, eu răspund: „Nu.“ Eu trebuie să fiu atent.

În Philadelphia mi-a vorbit un om. Acolo are loc următoarea adunare internațională. În ziua de 29. va fi adunarea de deschidere când va vorbi dr. Brown. Mulți frați vor fi prezenți. Prioritatea mea este să deschid adunările și să vorbesc acolo de două ori dimineața.

Cineva a zis: „De ce te ocupi cu oamenii de afaceri? Tu trebuie să fii predicator.“

Eu am răspuns: „Eu sunt un om de afaceri.“

El a întrebat: „În care branșă ești?”

Eu am răspuns: „În serviciul de siguranță.“ Eu am spus-o foarte repede pentru ca el să nu înțeleagă, și el cu adevărat nu a înțeles nimic din ce am zis.

Eu nu am spus: „Asigurați-vă că „siguranță“.

El a spus: „Mă bucură.“, și apoi m-a întrebat: „Unde este sediul societății? Despre ce societate de asigurare este vorba?”

Eu am răspuns: „Despre viața veșnică.“

Apoi a zis: „Despre aceasta nu am mai auzit niciodată. Unde este sediul central?”

Eu am răspuns: „În slava cerească.”

Dacă cineva dintre voi este interesat pentru aceasta, atunci aş vorbi cu plăcere după serviciul divin, despre poliţele de asigurare.

Eu îmi aduc aminte despre un caz de asigurare pentru accidente, care a fost încheiat deja cu ani în urmă, şi sper că nu este prezent aici nici un reprezentant de la asigurări. Fratele meu este de fapt un salariat al firmei de asigurări „Prudential”. Odată am fost şi eu înşelat de asigurarea mea. Ei nu ne-au citit corect poliţa. Tatăl meu încheiase cu zece ani în urmă o asigurare pe viaţă care urma să fie plătită după douăzeci de ani, aşa ne gândeam noi. După ce sosise timpul de plată, asigurarea avea o valoare de 7 dolari şi 50 de cenţi. Noi ne aşteptam să primim sute de dolari. Eu nu mă pricep la aceste asigurări. Asigurările sunt în ordine, eu nu vreau să le înjosesc.

Eu am fost prieten cu cineva care vindea asigurări. Noi am fost împreună la şcoală. Fratele lui a scris broşura „Odaia de sus”; el este un predicator baptist foarte fin. Wilmer a venit într-o zi la mine şi a spus: „Billy, eu am venit să vorbesc cu tine despre o asigurare.”

Eu am răspuns: „Wilmer, noi suntem prieteni buni. Dacă tu vrei să vorbeşti cu mine despre starea vremii, despre pescuit sau despre altceva, cu plăcere. Dar nu despre asigurări.”

El a spus: „Tu trebuie să ai o asigurare.”

Eu am răspuns: „Eu am siguranţa.”

El a spus: „O, iartă-mă. Atunci poate ţi-a vândut Jesse deja o asigurare.” Acesta este fratele meu.

Eu am răspuns: „Nu.” Soţia mea m-a privit de parcă aş fi un făţarnic, pentru că ea ştia că nu am nici o asigurare. Ea mă privea şi eu repetam: „Eu am siguranţa.” El întreba: „Care este?” Eu am răspuns: „Binecuvântată siguranţă „Isus este al meu” îmi umple inima cu lumină cerească; născut din nou, eliberat de păcat, un copil al Dumnezeului nostru.

Apoi el a zis: „Billy, asta este foarte bine, dar nu este de ajuns pentru a te înmormânta.”

Eu am răspuns: „Dar este suficient să mă scoată din mormânt. Eu nu mă îngrijorez cum voi intra, eu mă îngrijorez cum voi ieşi de acolo.”

Voi, oameni de afaceri, eu mai am încă această ocupaţie. Dacă doriţi să discutaţi cu mine despre aceasta, m-aş bucura.

Este ceva măreț să ai legătură frățească. Cred că este scris în Biblie: „Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună! Este ca untdelemnul de preț, care turnat pe capul lui se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, se pogoară pe marginea veșmintelor lui.“ Este ceva deosebit legătura frățească. La început Dumnezeu era singur. Atunci El nici nu era Dumnezeu. Ați știut lucrul acesta? EL nu putea să fie așa ceva, pentru că Dumnezeu este „un obiect de închinare“. Aceasta este însemnătatea acestui cuvânt. EL este Elohim, Cel ce există prin Sine însuși. EL nici nu era încă Dumnezeu.

Însă în El erau atributele, așa cum sunt în voi gândurile. Mai întâi trebuie să aveți ceva în gândurile voastre, să gândiți ceva, iar apoi să pronunțați. Un cuvânt este un gând adus la exprimare. „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu.“ Și Cuvântul a venit la exprimare și a adus ceva la existență.

Așa este cu toate. Așa este cu toate dacă suntem născuți din nou, dacă avem viața veșnică. Există numai un singur fel de viață veșnică, și anume viața lui Dumnezeu. Noi suntem atributele lui. Eu pot să le vorbesc astfel numai creștinilor. Noi suntem atribute. Isus a venit ca Răscumpărător. Câți din cei prezenți cred aceasta? „Răscumpărat“ nu înseamnă a crea ceva din nou. A răscumpăra înseamnă ceva ce este deja existent și este readus din nou. De ce vă temeți atunci? Totul este în mâinile lui. Ceasul nu bate greșit. Totul trebuie să fie așa și ne aduce acum la acest punct.

Eu sper și mă încred că fiecare dintre voi care este în dimineața aceasta aici, care nu este membru al acestei comunități, va vorbi cu acești bărbați despre aceasta. Eu i-am dat mâna mai înainte președintelui acestei grupări. Întăriți-vă. Despre David se spune că el a primit putere nouă pentru lupta împotriva dușmanului. Voi oamenilor, vreți să faceți tot ce puteți pentru a fi întăriți împotriva dușmanului. Noi suntem aici ca frați ai Evangheliei pline. Noi credem aceasta. Să mergem la lucru, să căutăm alți frați, indiferent dacă ei cred în Evanghelia plină sau nu, și să-i aducem în adunările noastre. Noi vrem să ne rugăm și să aducem partea noastră ca să întărim trupul lui Hristos. Prin aceasta noi înșine primim putere nouă. Dumnezeu să fie cu voi și să vă ajute. Spuneți-mi dacă vă pot ajuta cu ceva. Noi ne îndreptăm acum imediat spre Cuvânt.

Eu nu vreau să vă rețin prea mult. Așa cum am spus deja mai înainte, eu sunt puțin mai încet și eu gândesc mai încet. Memoria mea nu a fost bună niciodată. De aceea trebuie să-mi iau timp. Eu nu știu mai mult

decât ceea ce mă însărcinează El să spun. Asta îmi aduce câteodată greutate și câteodată mă salvează. Eu spun pur și simplu ceea ce spune El. Înainte de a ne apropia de Cuvânt, vrem să ne apropiem de Autor.

Nu demult am călătorit împreună cu un renumit doctor în teologie. Mulți dintre voi îl cunosc. Este William Booth-Clibborn. El predică Evanghelia în șapte limbi. Noi am vorbit despre Dumnezeu și atributele Sale. Eu am zis: „Dumnezeu este un diamant mare. Darurile despre care vorbești tu sunt reflectări ale dragostei lui Dumnezeu.” Eu am amintit și Africa.

Președintele minelor de diamante din Kimberley a fost unul din oamenii mei de ordine. El mi-a arătat minele de diamante din Kimberley. Acolo le găsești pe stradă. Nimeni nu ar îndrăzni să rețină o piatră neșlefuită. Ea trebuie să fie șlefuită de societatea acestei industrii. Nici un diamant mare nu strălucește când îl găsești undeva. Pentru aceasta trebuie șlefuit.

Așa a fost cu Dumnezeu. EL a trebuit să fie rănit din cauza păcatelor noastre. EL este Diamantul cel mare. Dacă un diamant este șlefuit, acesta primește forma unui triunghi. Dacă îl ții pe față, atunci reflectează șapte culori din el. Dacă privești roșu pe roșu, atunci se vede alb. Ați știut voi asta? Așa este... Roșu prin roșu. Este sângele, sângele roșu. Dacă Dumnezeu privește păcătosul roșu prin sângele roșu, el devine alb. El devine alb în inimă.

Eu am continuat: „Dumnezeu a fost lovit, chinuit, rănit pentru ca aceste raze să reflecteze ceea ce este Dumnezeu, după ce Cuvântul puternic al lui Dumnezeu cade peste cineva.”

Acest domn Clibborn a spus: „Dar tu nu-ți cunoști Biblia.”

Eu am răspuns: „Poate că așa este. Dar pe Autor Îl cunosc foarte bine. Acesta este lucrul principal: să Îl cunosc pe Autor.” Pe El trebuie să-L cunoști, indiferent dacă cunoști tot Cuvântul sau nu; pe El trebuie să-L cunoști.

Eu cred că a fost un misionar tânăr care a zis odată către Hudson Taylor: „Mr. Taylor, eu am primit Duhul Sfânt. Să cer acum bacalaureatul meu la facultatea de filozofie?” El a răspuns: „Nu lăsa lumina să lumineze abia după ce lumânarea ta s-a consumat pe jumătate. Las-o să lumineze atâta timp cât arde.” Desigur! Cu alte cuvinte: Dacă tu nu știi ce trebuie să vorbești, atunci spune cum a fost aprinsă lumina ta. Asta ajunge.

Voi, comercianți creștini ai Evangheliei pline, faceți la fel. Voi nu trebuie să așteptați până ce sunteți predicatori. Mărturișiți doar simplu ce a făcut El cu voi până acum. Pentru aceasta vă strângeți voi în locul acesta: ca să mărturișiți ce a făcut El pentru voi. Asta va da altora lumină, încât și ei vor fi aprinși prin aceasta. În felul acesta au fost aprinse lămpile în locul sfânt: una prin cealaltă. Aceasta nu s-a întâmplat prin lumină străină, nu printr-o aprindere nouă, ci prin una și aceeași lumină. Asta înseamnă că Acel ce lasă să lumineze lumina este același Dumnezeu în tot timpul.

Să ne aplecăm capetele și să vorbim cu Autorul cel mare.

Tată ceresc, noi ne adunăm acum în locuri cerești. Noi suntem conștienți că această clădire nu este o clădire bisericească. Fără îndoială aici se adună și alte comunități, cluburi și asociații de tot felul. În dimineața aceasta clădirea aceasta este o biserică pentru că delegații împărăției sunt adunați aici. Noi simțim aceasta deja din mărturiile și cântările auzite și suntem conștienți de prezența marelui Împărat. Noi știm că El este aici.

Ca și copiii ai Tăi, noi Îți aducem acum lauda buzelor noastre, poate nu conform rânduielii, Doamne, ci pur și simplu ca niște copii. TU înțelegi aceasta. Indiferent cât am încerca să ne punem mintea și purtarea noastră în acțiune, totuși s-ar putea să nu vină din inimă, ci să fie ceva firesc și artificial. Dacă Îți aducem lauda care este în noi din inimă, atunci sunt sigur că va fi primită.

Noi ne rugăm ca Tu să ne legi cu legătura Duhului Sfânt, să unești inimile noastre și prin Cuvântul lui Dumnezeu să ne vorbești.

Binecuvântează acest grup mic, Doamne, dă-le putere. „EU, Domnul, am plantat, Eu o voi uda zi și noapte și nimeni nu o va smulge din mâna Mea.“ Ca slujitor al Tău eu mă rog, Doamne: Binecuvântează-i, întărește-i Doamne, din pricina împărăției Tale.

Binecuvântează fiecare comunitate care este reprezentată aici în dimineața aceasta, și pe fiecare în parte. Dacă sunt în dimineața aceasta oameni care nu sunt încă salvați, eu mă rog, o Dumnezeule, ca acesta să fie ceasul în care ei constată că ei nu se pot întâlni cu moartea în starea aceasta, pentru ca ei să primească darul vieții veșnice prin Domnul Isus Hristos, Fiul Tău. Noi ne rugăm în Numele Lui. Amin.

În adunările trecute am predicat așa de serios. Acum nu vreau să țin o predică. Dar eu cred că nu este corect să avem o adunare fără să citim Cuvântul și să vorbim din Cuvânt. Eu am ales o întâmplare din Cuvânt. Unii

dintre voi au auzit-o deja de două-, trei ori. Dar eu cred că o mai putem auzi o dată. Să nu mi-o luați în nume de rău.

Eu citesc din Luca 19, de la vers. 1. Este un text deosebit pentru un loc ca acesta. Însă tot Cuvântul este inspirat și își are locul lui. Eu mă încred că Dumnezeu va introduce în dimineața aceasta Cuvântul Lui acolo unde își are locul. *Isus a intrat în Ierihon, și trecea prin cetate. Și un om bogat, numit Zacheu, mai marele vameșilor, căuta să vadă care este Isus;*

Lăsați-mă să citesc încă o dată, pentru că vreau să o scot în evidență: ... căuta să vadă care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, căci era mic de statură^{1/4}. A alergat înainte, și s-a suit într-un dud ca să-L vadă; pentru că pe drumul acela avea să treacă. Isus, când a ajuns la locul acela, Și-a ridicat ochii în sus, și i-a zis: „Zachee, dă-te jos în grabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta.” Zacheu s-a dat jos în grabă, și L-a primit cu bucurie.

Fie ca Domnul să ne binecuvânteze la citirea acestui Cuvânt.

Evenimentul citit despre bărbatul cel mic a avut loc în Ierihon. Ierihonul era cel mai de jos oraș din Palestina. Orașul se află în vale, Ierusalimul pe munte.

Ați observat că lui Isus i s-a dat cel mai decăzut nume care i se poate da unui om, când El a fost pe pământ? EL a fost numit „Beelzebub”. Aceasta a fost cea mai josnică denumire care i s-a putut oferi. Aceasta înseamnă „Satana, vrăjitor, duh rău”. Ei au atribuit lucrarea Lui unui duh rău. Biserica, care nu era pregătită să-L întâlnească, l-a dat numele cel mai groaznic: „Beelzebub”.

Nașterea Lui a avut loc în împrejurările cele mai sărăcăcioase. Mama Lui, o femeie simplă, nu a avut nici măcar un loc unde să-și aducă pe lume copilul. După cum se spune, scutecele în care a fost înfășat copilul erau de pe jugul boilor. EL era culcat în ieslea unui grajd plin de bălegar și de miros urât. Grajdul nici nu era un grajd adevărat, ci o peșteră într-un munte.

EL s-a îndurat de oamenii cei mai săraci și înjosiți. EL a fost respins de cei mai înalți demnitari ai societății. Ai Lui nu L-au primit Biserica, care ar fi trebuit să-L recunoască. Însă ei nu L-au recunoscut. Ei nu au fost informați conform Cuvântului pentru a-L recunoaște pe El.

Aici noi vedem că El s-a dus în orașul cel mai de jos din Palestina: la Ierihon. Eu am uitat câți metri este sub nivelul mării. EL s-a înjosit atât de

mult încât un om foarte mic a trebuit să se urce într-un pom ca să privească de sus în jos spre El.

Așa gândea lumea despre El. Ei L-au lăsat să moară în modul cel mai groaznic care există pentru un om. EL a murit ca un tâlhar. A fost moartea cea mai batjocoritoare pe care a putut s-o moară. Ei L-au dezbrăcat de haine. Pe statui l se atârna o bucată de material. EL însă nu a „ținut cont de batjocură”. Ei L-au dezbrăcat de tot și L-au răstignit pe cruce. Cea mai josnică și rea moarte care a existat, a fost aleasă pentru El. Astfel L-a prețuit lumea.

Dumnezeu însă L-a prețuit atât de mult, încât i-a dat un Nume care este deasupra oricărui Nume în cer și pe pământ. EL L-a înălțat atât de mult, tronul Lui, încât trebuie să privească în jos spre cer. Atât L-a prețuit Dumnezeu de mult. Eu sunt sigur că acestea sunt și gândurile noastre în această dimineață. Numele Lui întrece orice Nume care poate fi numit. Toată familia cerească și de pe pământ este numită după Numele lui Isus. În Numele lui Isus se va închina fiecare genunchi și fiecare limbă Îl va mărturisi.

Zacheu era un om de afaceri în Ierihon. Fără îndoială că el era un om cumsecade. Pentru faptul că el era un om bun, eu cred că el a făcut parte dintr-o biserică, dintr-o denominațiune din timpul acela. Să zicem că el a fost un fariseu.

El nu era de aceeași părere cu nevasta lui. Să zicem că pe nevasta lui o chema Rebeca. El nu era de-o părere cu ea, pentru că ea credea deja în Isus. Ea credea că El este ceea ce era cu adevărat: Mesia, pentru că ea L-a văzut făcând semnul lui Mesia. Ea era evreică: evreii respectă semnul unui prooroc pentru că așa urma să fie mesagerul lor. Din cauza aceasta ar fi trebuit ca ei să-L recunoască. Pentru că El a venit ca „Fiul omului”.

Citiți restul cu Zacheu. *Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta, căci și el este fiul lui Avraam. Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut*

EL a fost acuzat că ar fi avut relații bune cu păcătoșii. Ei ar fi trebuit să înțeleagă aceasta, dar ei nu au înțeles nimic. Ei aveau teologia lor de a duce o viață frumoasă și să fie oameni buni. Dar ei nu știau ce trebuia să fie Mesia al lor.

Știți voi că acest lucru s-ar putea repeta? Lucrul acesta s-ar putea întâmpla așa de ușor, încât și noi am putea înțelege într-un fel greșit. Există

o singură posibilitate pentru a ști sigur, anume să constatăm cine era El atunci, pentru că Scriptura spune că El este același. Aflați cum urmează El să se facă de cunoscut în timpul sfârșitului. Este scris. EL nu face nimic fără să descopere mai înainte, așa este scris în Scriptură: „Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să descopere mai întâi robilor Lui, proorocii.“ EL a descoperit-o. *Acesta* este proorocul Lui; *aceasta* este o carte a proorocii. Este descoperirea deplină a lui Isus Hristos în întregime. Nimic nu poate fi adăugat sau scos. Noi ar trebui să cercetăm și să recunoaștem în ce zi trăim noi pentru că și noi am putea ajunge în aceeași cursă.

Să zicem că Zacheu, acest om de afaceri din Ierihon făcea parte din clubul-Kiwani sau altceva, dacă a existat atunci așa ceva. Acesta este doar un exemplu. Poate că el a făcut parte dintr-o asociație mare care era în Ierihon. Fără îndoială că el era un om însemnat în timpul lui, și făcea parte dintr-o biserică.

Grav însă era că el s-a atașat de părerea populară, oficială despre Isus. Isus este Cuvântul, Cuvântul descoperit este Isus. El își însușise părerea generală că El nu ar fi prooroc, ci altceva eu nu vreau să folosesc exprimarea de azi un înșelător, cineva care înșeală.

Vedeți, Satana poate să imite perfect, încât este greu să recunoști ce este corect și ce este greșit. Isus a spus că în ultimele zile va fi așa, că vor exista multe imitații ca la lane și lambre care i s-au împotrivit lui Moise.

Gândiți-vă că ambii bărbați puteau să imite tot ce făceau Moise și Aaron. Moise însă știa că el este confirmat. Lane și lambre nu veniseră pentru a-i elibera pe sclavi. Moise a venit în Numele Domnului pentru a-i elibera pe sclavi, pentru că așa era scris. Lui Avraam i s-a spus: „Urmașii tăi vor fi străini timp de patru sute de ani, apoi Eu îi voi scoate afară.“ Moise a fost AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Dar ei puteau să imite fiecare dar al celor doi. Moise și Aaron o știau. Ei nu le-au dat atenție imitatorilor, ei se țineau exact de Cuvânt. În încheiere numai Domnul a decis.

Voi știți că El a prezis că în zilele din urmă va fi din nou așa: „Așa cum s-au împotrivit lane și lambre lui Moise, așa se ridică și aceștia împotriva adevărului: oameni cu mintea stricată.“ Așa este. Sunt numai imitații. Pentru oameni este ceva confuz.

Câteodată ei sunt corecți. Dar aceasta nu se întâmplă pentru că nu-i dorim, ci chiar din cauză că îi iubim.

Ce ar fi dacă băiatul nostru ar ședea în mijlocul străzii și voi ați ieși afară și ați spune: „Băiatule dragă, tu nu ar trebui să șezi acolo.“, dar el să

răspundă: „Vezi-ți de problemele tale!“? Atunci l-ați urechea puțin. Cum se spune când îmi servea ceva tatăl meu în astfel de cazuri? A trage o bătaie zdravănă! Așa se numește? De asta ar avea el nevoie.

Așa ceva ar trebui servit câteodată și în Biserică. Nu pentru că nu-l iubești pe copil, ci pentru că îl iubești. Dragostea se lasă corectată.

Isus nu avea intenții rele cu ei. EL i-a iubit, și de aceea a trebuit să-i mustre.

Deci noi îl privim pe acest bărbat mic cu soția lui, Rebeca. Ea credea că acest bărbat este un prooroc *Proorocul*. De sute de ani ei nu au mai avut nici un prooroc. Ei știau că următorul prooroc adevărat care se va ridica, va fi EL. Ei știau că se va întâmpla, pentru că a fost proorocit. Prooroci nu mai erau. Apoi s-a ridicat EL. Ea văzuse semnul lui Mesia și știa că aceasta corespunde Cuvântului. Ea cercetase Cuvântul și aflate aceasta. Aici începe tema noastră. Bărbatul acesta trebuie să fi avut o noapte grea în urma sa, o noapte neliniștită. El nu putea să doarmă, se învârtise toată noaptea pe perna sa. Mulți dintre noi știu cum sunt astfel de nopți.

Rebeca cunoștea deja lucrurile. Ea avea legături cu ucenicii. Ea știa că în ziua următoare Isus va veni în oraș. Ea dorea foarte mult ca bărbatul ei să fie adus față-n față cu Isus. În prezența Lui se întâmplă ceva într-un om. EL nu era ca alți oameni; EL era altfel. Ea vroia să fie sigură că bărbatul ei se întâlnește cu EL, să vadă lucrarea Sa și să recunoască că EL este Mesia. Deși preoții și ceilalți spuneau: „Acolo nu este nimic. Este numai înșelăciune și hocus-pocus.“, totuși ea a crezut și s-a rugat.

Rebeca, dacă vrei să-l aduci pe omul de afaceri Zacheu, într-adevăr la Isus, atunci începe să te rogi și el va deveni neliniștit.

Timpul se apropiase. În ziua următoare urma să treacă Isus pe acolo. Toată noaptea a fost neliniștit în pat și se simțea nenorocit. Ea era acolo și se ruga. Fără îndoială ea a zis când s-a trezit: „Mulțumire Ție Doamne, eu știu că Tu lucrezi acum cu el.“

Dacă tu vezi că Zacheu al tău nu se liniștește, atunci spune: „Mulțumire Ție Doamne. TU lucrezi acum cu el.“ Când observi că el devine insuportabil și nu vrea ca tu să mergi la adunare și spune: „Să nu te duci la ei! Să nu te mai duci acolo! Și așa nu este nimic!“, tu să ai răbdare. Dumnezeu lucrează cu el. Așa o face EL. EL îl face așa de neliniștit până când nu mai suportă.

În dimineața următoare acest bărbat mic s-a sculat devreme, s-a îmbrăcat cu cele mai bune haine pe care le avea, și-a aranjat barba și s-a pieptănat. Rebeca s-a uitat la el de sub pătură. Atunci ea a știut că se întâmplă ceva. El s-a apropiat de fereastră și a privit înspre ea pentru a vedea dacă este deja trează. Nu, ea nu este trează, s-a gândit el. Apoi el a tras perdeaua și s-a uitat afară. Se crăpa de ziuă. Deci s-a pregătit...

Dacă voi vă rugați pentru cineva, atunci se întâmplă ceva. Aici greșim noi, prieteni, pentru că nu ne rugăm. Depinde de rugăciune. „Rugați-vă și veți primi.“ Voi nu primiți pentru că nu vă rugați. Voi nu vă rugați pentru că nu credeți. Rugați-vă pentru plinătate, pentru ca bucuria voastră să fie deplină. Rugați-vă și credeți ca să primiți pentru ce v-ați rugat. Țineți tare de aceasta. Nu vă mai lăsați de aceasta. Dacă există o făgăduință în Biblie și vi s-a descoperit că Dumnezeu vă va dăruia aceasta, atunci țineți tare de făgăduința aceasta.

Asta a făcut ea. Ei i s-a descoperit că Zacheu al ei va fi salvat. Deci a crezut cu convingere.

Când a vrut să iasă afară, ea a spus: „Zacheu, de ce ești treaz așa devreme?”

El a răspuns: „Dragă, eu am crezut că voi ...“ Voi știți că se pot aduce tot felul de scuze. Zacheu a zis: „Eu am vrut să fac o plimbare ca să respir un pic de aer proaspăt.“ Voi v-ați îmbrăca astfel? Ea știa ceva.

El a ieșit și la poartă a mai întors o dată privirea. Soția lui îl urmărea de la geam ca să vadă ce face. Și atunci ea a recunoscut. Ea a îngenunchiat și a zis: „Slavă Ție Doamne. Eu cred că acum s-a întâmplat. Noi l-am pus în mișcare.“

Dacă voi l-ați adus pe Zacheu al vostru la adunare în dimineața aceasta, atunci se întâmplă deja ceva în el. Dacă el șade aici, înseamnă că ceva se întâmplă cu el. Îl avem deja printre noi.

Deci el a ieșit afară, și-a întors privirea să vadă dacă îl urmărește cineva, și și-a spus: „Eu știu ce voi face.“ Noi vrem să ne transpunem acum în gândirea lui: „Soția mea este învăluită complet de acest așa-zis 'Prooroc din Galilea'. Preotul și păstorul meu zic că așa ceva nu mai există în ziua de azi. Toate minunile și celelalte sunt numai înșelăciune, nu este nimic. Eu știu ce voi face: eu mă voi duce acolo și îi voi spune ce părere am. Asta mă va face popular în oraș dacă am să-l spun în față. Asta voi face.“ Și s-a dus.

El s-a gândit: „Pe drumul către Ierusalim El trebuie să vină din nord.“ Ținutul se întindea de la Dan la Berșeba. „EL merge la Ierusalim, deci

mă duc la poarta nordică. Acolo Îl am imediat când intră. Dacă voi sta acolo, atunci pot să Îl văd bine și pot să-l spun părerea mea.“

Oh, câți Zachei există astăzi! Dacă vorbiți astăzi într-o adunare despre Isus, atunci se spune: „Aceștia sunt 'Fanatici religioși'. Nu-i nimic de ei. Dacă îl prind pe unul, atunci știu ce-i de făcut.“

El s-a dus la poarta respectivă. Dar acolo era ceva deosebit. El vroia să-și caute un loc bun la poartă și să-i spună că el este un om de afaceri și că el face parte din clubul Kiwani și alte uniuni din oraș, că el este un cetățean respectat în oraș. El voia să-l explice că nu este nevoie să vină în oraș pentru că au destui predicatori și biserici și că nu au nevoie de ideile Lui. Astfel a pășit el pe stradă în jos cu pieptul scos afară. Rabinul îl va face probabil diacon dacă ar face așa ceva. În sfârșit a ajuns la poarta orașului.

Dar acolo era ceva deosebit. Voi știți că întotdeauna unde este Domnul Isus este ceva deosebit, pentru că oriunde apare El se găsește cineva care dorește să-L asculte. Înainte de a ajunge acolo, a auzit gălăgie. Ei cântau cântări diferite: „Slavă lui Dumnezeu în ceruri“ și toate aceste cântări minunate. Unii strigau și jubilau. Nu este deosebit că acolo unde se află Isus este gălăgie?

Voi știți că într-o zi El se afla în drum spre templul din Ierusalim iar oamenii au tăiat crengi de la palmieri și l-au aclamat. Profesorii stărilor sociale superioare și preoții stăteau acolo și spuneau: „Poruncește-le să tacă.“

EL a răspuns: „Dacă oamenii aceștia tac, atunci vor striga pietrele.“ În apropierea Lui se jubilează. Desigur!

Voi știți că înainte de a intra Aaron în strălucirea supranaturală, el a trebuit să fie uns. Haina lui cea lungă avea pe margine de jur împrejurul tiviturii rodii de culoare și clopoței de aur. Numai așa puteau ei să știe că Aaron mai trăiește, dacă auzeau sunetul clopotelor. Numai astfel știe și Dumnezeu dacă voi sunteți vii sau nu, dacă aude ceva de la voi. Dacă ceva este mort, știți voi, ce se întâmplă. Prin acest zgomot puteau ei să recunoască că el mai trăiește.

Zacheu a auzit gălăgia. Când a ajuns el acolo, poarta și zidurile au fost pline cu oameni. El a fost numai un bărbat mic și s-a gândit: „Cum o să-L văd acum? Vor fi atâția fanatici religioși în jurul Lui, încât eu nici n-o să-L văd. Un lucru știu: de aici nu Îl pot vedea pentru că sunt prea mic.“

„Eu știu că el va lua masa la concurentul meu. Dacă El ar fi un om inteligent, atunci ar veni în restaurantul meu. Însă El merge la Lavinski.“ Eu

sper că nu este nimeni aici cu numele Lavinski. „Dar El merge în restaurantul lui, deși mâncarea mea este mai bună. Soția mea, Rebeca, este membră în adunarea Lui, și El merge dincolo!”

El se gândea: „Atunci merg la intersecția străzilor Aleluiah și Glorie. Pe acolo va trece El. Desigur! La intersecția străzilor Aleluiah și Glorie.” Acolo Îl puteți găsi întotdeauna.

El a părăsit mulțimea, a fugit într-acolo și și-a făcut curaj în timp ce se gândea: „Dacă apare la colț atunci îi voi spune părerea mea. Pe aici trebuie să treacă.” Apoi s-a gândit că mulțimea îl va urma pe El.

Așa este întotdeauna. „Acolo unde este hrană se strâng vulturii” nu pui de găină care sunt păsări de pământ. Pasărea cerească, vulturul, vine acolo unde este hrana. Rudeniile lui, cocoșul, se află acolo unde și șobolanii pot mânca din hrană. Vulturul însă își face cuibul sus de tot într-un pom, unde nu ajunge nimeni. Nici un parazit nu ajunge acolo; ei zboară prea sus. Nici o pasăre răpitoare sau vreun rozător nu poate să-i facă ceva. El este un vultur. Ei vor hrană de vultur. *Aceasta este.*

Voi știți că Iehovah se aseamănă pe Sine cu un vultur și ne numește și pe noi la fel. Proorocii Lui sunt vulturi, văzători.

Un vultur se avântă atât de sus, încât nici o altă pasăre nu-l poate urma. Dacă un șoim ar încerca să-l urmeze, el s-ar destrăma. Așa este. Aici este cauza astăzi: atât de mulți încearcă astăzi să imite. În curând se va descoperi. Lăsați-i să se avânte mai sus, atunci le vor ieși toate penele. Ele vor zbura foarte repede, nu-i așa? Ei se vor prăbuși. Gândiți-vă: vulturul este format special pentru aceasta. Un om poate să urmeze acest Cuvânt, dacă este format pentru aceasta; dacă este format de Dumnezeu, nu de un seminar. Chiar dacă se avântă foarte sus, ce îi folosește dacă își pierde penele?

Încă ceva: ce folos are dacă se înalță și acolo sus este orb și nu mai vede nimic? El trebuie să aibă ochi pentru ca să știe ce face acolo sus. Așa este cu vulturii lui Dumnezeu. Cu cât vă înălțați mai mult, cu atât puteți vedea mai mult, pentru a vă întoarce și să prevestiți ce se va întâmpla. Înțelegeți voi asta? Eu cred că fratele de culoare de acolo din spate a înțeles foarte bine, nu-i așa?

Atunci el s-a gândit: „Dacă eu stau aici, atunci mulțimea aceasta mă va acoperi, astfel încât El nu mă va auzi deloc. Ei fac atâta gălăgie, încât El nu va auzi cuvintele mele aspre.” Asta e bine. Apoi și-a mai zis: „Eu știu ce am să fac: acolo este un dud. Am să mă urc în pom, iar când va trece El pe

acolo Îl voi vedea. Eu mă urc pe o creangă și am să-i spun ce am de spus. Atunci El va afla că eu, Zacheu, sunt un membru văzut în această denominațiune. Eu am să-i spun de unde fac parte și ce gândește preotul meu despre El.“ Poate că aceasta este în ordine.

El a privit în sus și s-a gândit: „Prima creangă este cam la trei metri înălțime.“ El însuși poate era numai de 1, 50. Cum să se urce acolo sus? El se întreba cum ar putea să se urce acolo în dud. Nu exista nici o altă posibilitate pentru el; el trebuia să se urce în pom. S-a uitat din nou în jur și a văzut că nu există o altă posibilitate. Serviciile de salubritate încă nu fuseseră pe acolo și containerele de gunoi mai stăteau pline la colțul străzilor. El s-a gândit: „Dacă pot să-mi aduc un container sub pom, atunci ar fi suficient de înalt ca să ajung până la prima creangă. Eu vreau să-L văd neapărat și Îl voi vedea!“

Știți voi, dacă un om vrea să-L vadă pe Isus neapărat, atunci el se folosește și de metode extreme. Dar voi vedeți că Dumnezeu lucra în el. Ce era? Rugăciunile soției lui, Rebeca, au fost ascultate.

El s-a dus deci dincolo. Serviciile de salubritate nu fuseseră în dimineața aceea. De aceea containerul a fost foarte greu, încât nu-l putea mișca. El era prea slab. El a încercat încă o dată, dar nu a reușit. Există numai o posibilitate: el trebuia să-l cuprindă și să-l ridice. Dar el era îmbrăcat cu cele mai bune haine.

Dar dacă voi vreți neapărat să-L vedeți pe Isus, veți încerca totul. Voi faceți totul dacă vreți să-L vedeți cu adevărat. Dar Satana va încerca să vă oprească. El vă va pune întotdeauna ceva în cale pentru ca să vă oprească să-L vedeți. El vă va unge ochii cu tot ce poate pentru a vă orbi. Dacă însă voi sunteți deciși, atunci Dumnezeu vă va deschide o cale. Astăzi El trece pe *aici*. Nu-l lăsați pe Satana să vă pună ceva în cale: să nu aveți timp pentru că trebuie să faceți altceva, etc. Mai rămâneți un pic pe scaune.

El s-a dus deci acolo și s-a aplecat. Cu aceasta el precis își murdărește hainele. Dar el a cuprins containerul. Chiar în momentul acela când a cuprins containerul și l-a mișcat, vin concurenții lui de după colț.

Cam așa este. Zacheu, tu ai spus că nu vei merge niciodată la un grup de fanatici religioși. Dar acum ești aici!

Acum el stătea acolo cu un container și cu o față roșie! Concurentul lui a spus: „Aici este Zacheu, proprietarul restaurantului. El și-a schimbat meseria. El are un loc nou de muncă. El este acum la oraș ca gunoier.“ Dar dacă voi vreți să-L vedeți neapărat pe Isus, veți pune totul în mișcare. El a

rămas tare pe poziție. Cu o față roșie și umflată, el a dus containerul și l-a așezat jos. Apoi a așteptat până ce au plecat ceilalți după colțul străzii.

Acum el s-a urcat pe container și apoi s-a avântat în pom. Iertați-mă, eu trebuia să mă exprim altfel. Câți cunosc expresia? Atunci este bine. Cu alte cuvinte: el s-a urcat în pom. Acum este sus! Dar cum arată! El este plin de gunoi și murdar.

Câteodată Dumnezeu permite să ajungeți într-o astfel de stare. Amin. Eu am auzit azi pe cineva. Știți voi cum se procedează acum? Eu sper că nu va ajunge și în grupurile penticostale, deși eu văd că pătrunde deja. Unul vine și strânge mâna altuia spunând: „Eu îl primesc pe Isus ca Salvatorul meu.“ Eu aș vrea să văd cum vin la altar, îngenunchiază, mor, strigă, se luptă și plâng. Noi am avut cai. Dacă i-am hrănit cu trifoi, acest trifoi frumos cu flori pline cu nectar, atunci le curgea apa din gură. Dacă voi vă apropiați suficient de Canaan, va curge apă și din voi, pentru că și voi vă hrăniți cu miere din Canaan.

Acum el era în pom și încerca să-și curețe gunoiul de pe haine. El nu s-a gândit că va fi așa. Dacă se roagă cineva pentru voi, atunci veți face lucruri ciudate. El s-a curățat, și-a îndepărtat cioburile din genunchi și mâini și s-a gândit: „Cum arăt eu! Acum șed aici. Rebeca mi-a spus că acest om este un Prooroc. Eu voi aștepta și mă voi ascunde.“ El s-a așezat pe o ramificație de crengi o posibilitate bună de ședere.

Dacă ați ajuns până la punctul acesta și voi ați ajuns în dimineața aceasta aici și ședeți ca Zacheu pe o „ramificație“, și anume acolo unde se întâlnesc două drumuri, al vostru și al lui Dumnezeu. Dacă voi ați trecut peste voi și ați venit în dimineața aceasta aici, atunci rugăciunea Rebecăi va fi ascultată. Acum vă aflați acolo unde se întâlnesc două drumuri, și anume drumul vostru și drumul lui Dumnezeu.

Pe când ședea el acolo, se gândea: „Ea a spus că El este un Prooroc; că El cunoaște gândurile din inimile oamenilor pe care le descoperă și le poate spune ce nu este în ordine cu ei. Lui Natanael i-ar fi spus că a fost sub un pom înainte de a veni la El. Eu nu mă voi orienta după ei și voi rămâne ascuns aici în pom. Deci și eu sunt într-un pom. Totuși eu nu cred că El este un Prooroc. Eu pur și simplu nu cred, pentru că preotul meu mi-a spus că nu mai există prooroci. Noi nu am mai avut de patru sute de ani un prooroc.“

Voi observați desigur că în această relatare, eu vreau să scot ceva în evidență.

Zacheu adunase crengile înaintea lui și se ascundea în spatele lor. El se gândea: „Dacă El coboară pe strada Aleluiah, atunci va intra pe strada Glorie. După ce va ajunge aici și va trece pe la colțul străzii, eu voi ridica puțin creanga astfel ca să pot privi printre crengi și să-L văd. Eu ridic puțin creanga. Aici sus El nu mă poate vedea, și dacă El trece pe aici și îl văd, atunci știu ce să fac: atunci voi da crengile la o parte și am să-i spun părerea mea. Eu îi voi spune!“ El a șezut o vreme acolo.

După un timp el a auzit gălăgie care se apropia. Dacă vine Isus, atunci se aude ceva de obicei. Și atunci a venit de după colț. Ce a văzut mai întâi? O mulțime de oameni care împânzeau străzile. Zacheu s-a gândit: „Eu sunt bucuros că sunt aici sus în pom. Astfel nu mă voi amesteca cu ei.“ Acolo sus în pom era mascat bine. Nimeni nu îl va descoperi. Concurenții lui nu vor afla că a fost acolo sus. El trebuie să ridice numai puțin o creangă, să se uite printre ele și să se ascundă din nou. El va rămâne total ascuns. El a ridicat deci creanga și a văzut cum se puneau oamenii la colțuri.

Acolo venea domnul Jones cu un copil bolnav. El a auzit în restaurantul lui cum un preot și un doctor au vorbit despre aceasta. Copilul era bolnav de moarte. Avea febră și doctorul a încercat să-i ajute. Dar nu a reușit. Copilul nu avea voie să părăsească casa.“ Așa a auzit de la clientul lui. „Dar ei sunt așa de fanatici încât au scos copilul afară în vântul acesta rece de martie. L-au învelit într-o pătură o fată de aproximativ zece ani. Ce fanatici! Dacă el mai vine o dată în restaurantul meu, copilul va fi sigur mort. O, eu îi voi spune părerea mea!“

După o vreme a crescut gălăgia și toți oamenii au fugit pe stradă. Primul care a ajuns la colțul străzii Aleluiah, Glorie, a fost un pescar mare, puternic, cu chelie, cu numele Simon, care zicea: „Mergeți la o parte, oameni!“ După el veneau ceilalți unsprezece care la fel ziceau: „Faceți vă rog loc! Învățătorul nostru a avut ieri seară un serviciu puternic. A ieșit putere de la El și a văzut viziuni minunate. În dimineața aceasta El este obosit și vrea să ia micul dejun. Faceți loc vă rog!“

Aici a venit familia Jones cu copilul acesta. Pescarul și ceilalți au spus: „Mergeți vă rog la o parte!“ „Dar noi avem un copil care moare. Doctorii nu-i mai dau nici o șansă. Lăsați-ne cel puțin ...“ „

Îmi pare rău. Asta vor toți. Eu nu pot să admit aceasta. Voi va trebui să pășiți la o parte. EL vine chiar acum. Vă rugăm fraților, faceți loc.“

Eu pot să-l văd pe veghetorul nostru mic care privește în jos din pom. El vedea cum domnul și doamna Jones îngenunchiau în fața oamenilor și spuneau: „Doamne, Dumnezeuul nostru, nu trece pe lângă noi. O, scumpe Salvator, ascultă strigătul meu smerit. TU care ai arătat mult har pentru alții, să nu treci nepăsător pe lângă noi.”

Când El a ajuns acolo, s-a oprit și a spus: „Domnule Jones, adu-mi copilul.” Era ceva convingător.

EL este astăzi același. Nu este nevoie de bilete de rugăciune, de un grup, este nevoie numai de credință, cum a avut Bartimeu cel orb care a șezut la intrarea orașului. Cum a putut Isus care era la o distanță de două sute de metri să-l audă? Dar strigătul lui: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!” L-a oprit. Cineva i-a atins haina Lui. EL s-a întors și a spus: „Conduceți-l la Mine.”

Ei au adus copilul acolo. EL și-a pus mâinile peste copil; asta a fost tot. Tatăl l-a luat, și câteva minute mai târziu copilul fugea pe stradă în jos. El nu mai avea febră.

Aceasta l-a muiat pe Zacheu. El se gândea: „Poate că El este totuși un Prooroc.” Și el a început să creadă un pic.

Voi știți că astfel de lucruri ne conving, pentru că El este Cuvântul nu „EU am fost”, ci „EU SUNT”.

Apoi El a venit sub pom. Zacheu a ridicat un pic creanga și s-a uitat în jos. Când El a venit sub pom, Zacheu s-a gândit: „Poate că El este totuși un Prooroc? Poate că este.” Vedeți, voi trebuie să aveți credință. „Poate să fie El unul?” EL avea capul aplecat când stătea sub pom, așa cum era felul Lui smerit.

Ceva devine altcumva când Îl vedeți. Voi sunteți transformați. Voi nu mai puteți fi aceeași. Eu am auzit despre El, voi ați auzit despre El; dar când L-am recunoscut pe El, Cuvântul, nu am putut să mai fiu același. Este ceva în El care este altfel ca la ceilalți oameni. Este ceva în El care este altfel decât la episcopi, cardinali, papi, etc. Ceva în El este altfel.

După ce a ajuns El sub pom, s-a oprit, s-a uitat în sus și a spus: „Zacheu! Vino repede jos; că Eu voi intra astăzi în casa ta.” EL știa că este acolo. EL știa și cine este Zacheu.

Frate, soră, El este același ieri, azi și în veci. În dimineața aceasta El trebuie să treacă pe aici. EL a venit în orașul acesta, pentru a fi în săptămâna aceasta aici.

Știți voi, dacă ar veni președintele la Topeka, atunci ar fi steagurile pe stradă și străzile ar fi împodobite. Ei ar pregăti o primire mare. Dar atunci când vine Isus, abia apare ceva pentru a-L vedea. Împreună cu președintele ar veni și o escortă a poliției. Dar noi mai avem destule locuri libere. Vedeți voi deosebirea? Ei nu au nici un interes să Îl vadă.

Eu sper că în dimineața aceasta este un Zacheu aici căruia El îi va vorbi când va trece pe aici.

El a coborât din pom. Desigur că criticii au spus: „Acest bărbat este un păcătos.“

Dar el a spus: „Doamne, dacă am câștigat ceva pe nedrept vreau s-o înapoiez însutit. Eu voi restitui totul. Eu voi face acest lucru.“

Lăsați-ne să ne aplecăm capetele.

Zacheu, ești tu în dimineața aceasta pregătit? De ce nu vii jos din pom? De ce nu vii? EL trece acum pe aici, trece prin inima ta, îți vorbește. În timp ce v-ați aplecat capetele și vă rugați: este aici ceva care vrea să spună: „Frate Branham, eu am fost întotdeauna un sceptic.“ Gândiți-vă: el a fost religios. „Eu am fost sceptic, dar acum cred. Ajută necredinței mele, o Dumnezeule.“ Nimeni să nu se uite în jur, numai eu și Dumnezeule. „Eu îmi ridic mâna nu către fratele Branham, ci către Tine și spun: Nu trece pe lângă mine, Mântuitorul meu. Ascultă strigătul meu smerit. Fă din mine un credincios adevărat, Doamne. Vino astăzi cu mine acasă și rămâi acolo.“ „Astăzi trebuie să vin în casa ta.“

Vreți să vă ridicați mâna și să spuneți: „Gândește-te la mine, Dumnezeule.“? Dumnezeule să te binecuvânteze pe tine, pe tine, pe tine. „Gândește-te la mine, o Dumnezeule. Vino cu mine astăzi acasă. Eu știu că Tu ești aici. Eu știu că Tu îmi cunoști inima. TU îmi vorbești acum. TU știi ce am făcut pe dos. TU știi chiar că eu fac parte dintr-o comunitate a Evangheliei pline, și totuși am fost așa de indiferent. Eu nu am făcut ce este drept. Eu am neglijat adunările de rugăciune și am dat prioritate altor lucruri. Eu am făcut lucruri care conform credinței mele nu sunt corecte.“

„Eu sunt o femeie și știu că nu m-am îmbrăcat corect. Eu mi-am tăiat părul scurt și am purtat farduri. Cu toate acestea mă socoteam o soră care crede Evanghelia plină. Ai milă de mine, o Doamne. Eu vreau ca Tu să mergi cu mine acasă. De acum încolo vreau să fiu un exemplu viu pentru Hristos.“ Voi care simțiți prezența lui Dumnezeu, nu vreți să ridicați mâna și să spuneți: „Rugați-vă pentru mine.“? Dumnezeule să te binecuvânteze,

Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze, surorilor. Da.

Tată ceresc, unii dintre „Zacheii” feminini și masculini au dat crengile la o parte și au privit înapoi. Ei au recunoscut că Isus știe unde locuiesc, unde se află. EL le-a descoperit că nu au o poziție corectă. Multe, multe mâini sunt ridicate aici. Te rog du-Te cu ei astăzi acasă, Tată, intră în casa lor, locuiește în inimile lor. Fie ca ei să nu uite niciodată această dimineață. Este puțin ciudat că eu încerc să aduc un pic de umor într-o adunare amestecată. În această clipă însă când este vorba despre lucrul cel mai important, ca oamenii să recunoască cine este în dimineața aceasta aici cu noi: Cuvântul care s-a făcut de cunoscut printre noi, în orașul acesta Domnul Isus însuși, Cuvântul devenit trup, lucrează printr-un trup omenesc. O Dumnezeule, fie ca prietenii noștri să recunoască aceasta și să fie aduși aproape de Tine.

Încă o dată Te rog, Tată: mergi acasă cu fiecare Zacheu și cu fiecare femeie, cu fiecare Rebeca. Fie ca ea să recunoască faptul că rugăciunile ei au fost ascultate. Noi îi încredințăm Ție acum. Fie ca ei să Te primească fără îndoială în inima lor ca acești evrei în dimineața aceea, chiar dacă au fost pe dos. Isus a spus: „Și el este un fiu de-al lui Avraam.” TU ești pregătit să mergi cu noi acasă, Tată. Noi Te rugăm: nu ne părăsi niciodată. Mergi cu noi când vom pleca în dimineața aceasta de la micul dejun. Noi ne-am privit fericiți unii pe alții, ne-am dat mâinile, ne iubim unii pe alții cum o pot face numai creștinii.

Eu mă gândesc că probabil nu voi mai fi niciodată aici. Poate nu voi mai întâlni niciodată acest grup la un astfel de mic dejun. Dar eu sunt sigur, Tată, că dacă ei Te iau acasă și Te lasă să locuiești la ei, îi voi întâlni de fiecare dată după ce lupta a fost câștigată, iar masa cea mare la care vom șede, se va întinde peste tot firmamentul.

Eu văd în dimineața aceasta și predicatori cu părul alb care predică de când eram un copil. Eu cred că ei au pregătit drumuri pentru aceste lucruri despre care ei au proorocit că vor veni. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți. Binecuvântează pe aceste femei care au adus jertfe pentru ca bărbații lor să predice, și jertfele pe care le aduc toți creștinii. Să rămâi cu ei, Tată.

În seara aceea vom șede acolo și ne vom privi peste mese. Poate că noi nu ne vom mai vedea până atunci. Fără îndoială că și acolo ne vor curge lacrimi de bucurie peste obraji, atunci când le voi întinde mâna peste

masă. Atunci Îl vom vedea când va intra. Cât de bucuroși vom fi că am coborât din pom poate dintr-un pom al dogmelor, al denominațiunilor, etc., din egoismul nostru, de pe cărările noastre greșite sau din indiferența față de El, pentru că am pășit din orbirea noastră în lumină! Atunci vom fi bucuroși când Îl vom vedea intrând în haina Lui împărătească, când va trece pe lângă masa noastră și ne va șterge lacrimile cu mâna Lui minunată și va spune: „Nu plânge. A trecut totul. Intră în bucuria Domnului tău care ți-a fost pregătită dinainte de întemeierea lumii.” Rămâi la noi, Tată. Vino acasă cu noi și rămâi cu noi. Noi Te rugăm în Numele lui Isus! Amin. Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc Pe Mielul lui Dumnezeu Care m-a iubit Și a murit pentru mine, Pe lemnul crucii.

Când eu m-am urcat în pom, El m-a iubit deja. Vedeți în care pom s-a urcat El pentru mine: pe cruce, lemnul blestemat. ... pe lemnul crucii.

Vedeți, pe ce lemn s-a urcat El, pentru a vă coborî din pomul vostru.

Voi nu Îl puteți iubi fără să vă iubiți unii pe alții. Întindeți-vă mâinile peste masă și spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, pelerinule.” Care m-a iubit Și a murit pentru mine,

Pe lemnul crucii.

Nu-L iubiți pentru faptul că El s-a dus pentru voi pe lemnul crucii ca să vă coboare din pomul vostru? Nu vreți să-L invitați astăzi la voi acasă? Câți dintre voi Îl vor chema acasă? Ridicați vă rog mâinile. „Amin!” Dumnezeu să vă binecuvânteze...

Voi oameni de afaceri, înainte de a merge de aici, vreau să vă mai vorbesc un moment.

Dacă voi nu sunteți încă un creștin, nu aveți legătură cu creștini, voi oamenii, dacă L-ați primit pe Hristos și ați ridicat mâna: mergeți la unul din păstori și spuneți-i ce ați făcut. Ei vă vor primi. Unul din pastori să scrie o scrisoare pentru fratele tânăr de culoare. A fost har că fratele cel tânăr de culoare care ședea acolo și a fost atent, a venit la credință. Înțelegeți voi asta? Duhul s-a întors înspre el. Billy și soția mea mi-au povestit când am ajuns acasă. El s-a întors înspre el când ședea acolo în colț, l-a găsit și l-a adus acasă. Aceasta este suveranitate! Luați-L cu voi. Atașați-vă unei grupe care predică Cuvântul deplin al lui Dumnezeu pentru ca să aveți legătură frățească. Țineți tare de Cuvânt. Desigur. Voi oameni de afaceri, știți voi ce s-a întâmplat cu Zacheu? El a devenit un membru al oamenilor de afaceri ai Evangheliei pline din Ierihon. Desigur. El aparținea de grupul acela. Asta

sună un pic îndrăzneț, dar este așa de adevărat ca și restul. Eu sunt sigur că Isus nu ar face altceva decât un grup al Evangheliei pline, iar Zacheu s-ar fi atașat de el. Acum Zacheule, fă și tu la fel.

Dumnezeu să vă binecuvânteze până când ne vom revedea în seara aceasta. Eu predau adunarea acum iarăși pastorului. Amin!